

ninger med Hensyn til Udbalgets Forslag under Nr. 13 angaaende Meddelelsen af anonyme Selskabers Vedtægter. Dette Forslag er i det Hele beslægtet med det, jeg nys omtalte, der er stillet under Nr. 5, idet det gaar ud paa, at det skal overlades dem, der skulle gøre Udmeldelsen, ogsaa at meddele Trediemand, hvad de finde fornødent til hans Underretning, saa at hvad der ikke er meddeelt ham, heller ikke betragtes som tilværende ligeoverfor ham. Det kan jo vel være, at det i de fleste Tilfælde vil være det Nærmeste, at Vedtægterne meddeles i deres Heelhed; der er Intet til Hinder for, at et Selskab gjør det, og det vil ogsaa som oftest være rigtigst fra Selskabets Side; men man kan dog tænke sig, at der i et Selskab vedtages vigtige og tilladelige Bestemmelser, som det ikke ønskes at bringe til Trediemands Kundskab, og det bør da heller ikke gøres til Pligt for dem at meddele Trediemand Noget, som ikke er af Interesse for ham, naar man netop siger, at hvad der ikke er meddeelt ham, heller ikke vedkommer ham.

Forslaget under Nr. 20, som angaaer disse Anmelders og de øvrige i Loven omhandlede Forretningers Henlæggelse til en kommende Sæ- og Handelsret, var den høitærede Minister meget imod. Han indrømmede imidlertid, at der allerede nu findes Exempler paa, at Forretninger af anden Art end netop dømmende, ere henlagte til vore Retter, og navnlig vil han ikke kunne modsig, at efter det Forslag, der her er vedtaget, vilde en betydelig Klasse af administrative Forretninger være henlagt til Sæ- og Handelsretten, navnlig Tilshyret med Journalføringen, Paategningen af Journalerne med videre. Det forekommer mig at være en dermed beslægtet Virksomhed, som man nu ønsker at henlægge til Sæ- og Handelsretten. At denne Bestemmelse ikke allerede er optagen i Lovudkastet om Indspørgselen af denne Ret, vil man ikke kunne forundre sig over, da man dengang det blev forhandlet, ikke endnu havde befastiget sig med denne Lov. Det blev jo iøvrigt under Forhandlingerne om Sæ- og Handelsretten forudsat, at der vilde være en eller anden Forretning, som det kunde være rigtigst at henlægge til denne Ret, naar For-

holdene efterhaanden udviklede sig saaledes, at der deraf blev Anledning til at tage en saadan Bestemmelse. Jeg tror, at den høitærede Minister har lagt for megen Vægt paa de Collisioner, der menes at kunne opstaa mellem Retten som dømmende og Retten som administrerende med Hensyn til disse Forretninger. Det vil af det Exempel, jeg allerede har nævnt, sees, at der ogsaa for de andre Retter kan opstaa Collisioner i den Henseende; naar s. Ex. Landsoverretten som administrativ Autoritet udmelder Mænd, saa vil der siden kunne opstaa Spørgsmaal om, om denne Udmeldelse har været gyldig eller ikke, paa Grund af at Modparten ikke er bleven kaldet osv., og det kan gjerne være, at man under en Proces kommer til det Resultat, at den Udmeldelse, Retten har foretaget som Øvrighed, har været ugyldig og urigtig, men det er ikke nogen Modsigelse, thi det er ganske rigtig, at man under en forandret Fremstilling af Sagen, og efterat andre Vedkommende have faaet Leilighed til at yttre sig, kan komme til et andet Resultat end det, man foreløbigt er kommen til. Jeg skal omtale et andet Tilfælde, der ikke saa sjelden vil kunne indtræffe, nemlig, at en Skifteret modtager en Annonce om, at visse Personer ere eneste Arvinger efter en Afsød, og dermed tillader disse Personer at skalte og valte med Boet, som de ville; men naar der senere skulde komme en Arving og gøre sin Ret gjældende, bliver Spørgsmaalet paany nøjagtigt drøftet, og den samme Skifteret, der har tilladt disse Personer at skalte og valte med Boet, kan godt komme til det Resultat, at de ikke have været berettigede dertil, eller at en Trediemand har været medberettiget. Saaledes vil der vistnok kunne tænkes flere Tilfælde, hvor der ikke er nogen Modsigelse deri, at en Autoritet paa et Trin af en Sag har taget en Beslutning, og dernæst ved nærmere Underfølgelse, efterat andre Vedkommende have haft Leilighed til at yttre sig, kommer til et andet Resultat; det er ikke sit eget Foretagende den underkjenner, det er blot en anden Resolution; den giver om Sagen, efterat den er fremsat paa en anden Maade. De Tilfælde, hvor der overhovedet vil blive Spørgsmaal om, at der senere kunde opstaa Proces, ere overmaade faa; det er egentlig kun de